

z powodu tych strat poszkodowani byli zmuszeni zapasy żywności użyć bezzwłocznie na obsianie (względnie obsadzenie) pól objętych klęską żywiołową.

5) Wysokość szkód ma dla oceny potrzeby pomocy znaczenie tylko pomocnicze, decydującym warunkiem kwalifikacyjnym jest stwierdzenie u poszkodowanego potrzeby pomocy w myśl niniejszego okólnika, oraz zgodnie z artykułami 1 i 3 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. Ust. Nr 92, poz. 726).

6) Poza pomocą na zabezpieczenie egzystencji poszkodowanych (punkt 2-gi okólnika) w wypadkach osobistego poszkodowania na zdrowiu i życiu może być rodzinom poszkodowanym udzielona pomoc w formie zapomogi czasowej (w zasadzie maximum przez 17 tygodni) za utracony zarobek żywiciela rodziny, ewentualnie w formie zapomogi na pogrzeb dla osoby, która wskutek klęski żywiołowej lub w związku przyczynowym z tym wypadkiem poniosła śmierć.

7) Doraźna pomoc państwowa z tytułu opieki społecznej nie obejmuje pomocy rolnej na odbudowę i t. p. cele.

8) Doraźna pomoc państwowa z tytułu opieki społecznej jest pomocą wyłącznie subsydjarną i świadczona być może tylko w tych wypadkach, gdy nie wystarczają na ten cel odpowiednie fundusze samorządowe i społeczne.

II. Formy pomocy.

9) Doraźna pomoc państwowa z tytułu opieki społecznej dla poszkodowanych skutkiem klęsk żywiołowych obejmuje:

- a) pomoc na dożywienie,
- b) „ odzieżową,
- c) „ mieszkaniową,
- d) „ gospodarczą,
- e) „ specjalną (dla ciężko osobiście poszkodowanych).

10) Pomoc może być świadczona w formie dowolnej: w naturze, w postaci zapomóg pieniężnych i ewentualnie w formie mieszanej (w naturze i w pieniądzu).

11) Pomoc odzieżowa, mieszkaniowa (na opłacenie czasowego schronienia lub na doprowadzenie po wypadku mieszkania do stanu używalności), gospodarcza (na zakup podręcznych narzędzi pracy, na uruchomienie drobnych warsztatów pracy w rzemiośle i handlu, oraz w wypadkach wyjątkowych również i drobnych (do 6 mrg.) gospodarstwach rolnych), oraz specjalna w wypadku śmierci świadczoną będzie w formie jednorazowych zapomóg w wysokości stosownie do istotnych potrzeb i uznania władz prowadzących akcję pomocy.

12) Pomoc na dożywianie oraz pomoc specjalna w wypadku poszkodowania na zdrowiu powodującego

niezdolność do pracy żywiciela rodziny świadczoną będzie w formie miesięcznych zapomóg najdłużej przez trzy miesiące od wypadku, w wysokości do istotnych potrzeb i uznania władz prowadzących akcję pomocy.

III. Sposób prowadzenia akcji.

13) Wybór koniecznych form i określenia wysokości pomocy dokonywać będzie zasadniczo Urząd Wojewódzki na wniosek Panów Starostów.

14) Akcję pomocy na miejscu przeprowadzać będą Panowie Starostowie, a to bądź we własnym zakresie, bądź też za pośrednictwem miejscowych instytucji społecznych, lub utworzonych komitetów pomocy poszkodowanym przez wypadki żywiołowe.

W tych ostatnich wypadkach Panowie Starostowie obowiązani są zapewnić zawsze miejsce w Komitecie dla swego przedstawiciela, którego obowiązkiem będzie dopilnować, aby akcja pomocy prowadzoną była prawidłowo, w szczególności zaś, aby przekazywane Komitetowi subwencje rządowe zużytkowane były zgodnie z ich przeznaczeniem.

15) Wnioski o przyznanie kredytów na pomoc tą winni Panowie Starostowie przedstawiać Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Pracy i Opieki Społecznej) możliwie niezwłocznie po wypadku klęski żywiołowej.

16) Wnioski powinny podawać miejscowość, rodzaj klęski żywiołowej, jej przyczynę i skutki, wysokość i jakość szkód, ilość osób poszkodowanych (oddzielnie dorosłych i dzieci) i ich stan majątkowy, dane o udzielonej im pomocy z funduszy społecznych i samorządowych, ilość osób kwalifikujących się do państwowej pomocy doraźnej, formy i normy niezbędnej pomocy (w myśl pp. 11 i 12 niniejszego okólnika) oraz wysokość potrzebnego na ten cel kredytu.

17) Zapotrzebowane sumy na pomoc doraźną będą asygnowane Panom Starostom przez Urząd Wojewódzki w miarę rozporządzalnych kredytów, przekazywanych na ten cel przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

18) Z przeprowadzonej akcji przedstawiają następnie PP. Starostowie Urzędowi Wojewódzkiemu krótkie sprawozdanie opisowe i kasowe, podające zwięźle przebieg akcji pomocy oraz sumę wydatków na pomoc doraźną z podziałem na poszczególne rodzaje pomocy (patrz pp. 11 i 12 niniejszego okólnika).

19) W wypadkach klęsk niewymienionych w p. 1-ym nin. okólnika, a powodujących masowe poszkodowanie ludności (jak np. w czasie wybuchu w Witkowicach pod Krakowem), obowiązują analogiczne zasady jak w pp. 15 i 16. Wdrożenie akcji pomocy dla tych kategorii poszkodowanych uzależnione jest od uprzedniej na to zgody Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.